

Mehmet Gülırmak ve Turnam Türküsü

Mehmet Gülırmak, Bediüzzaman'ı ilk defa 14-15 yaşlarında iken ziyaret eder.

Bu ziyaret Bediüzzaman'ın Burdur'dan Isparta'ya gidip müftü efendinin medresesinde yirmi gün kaldığı zamanda gerçekleşir. Bu ilk ziyaret sonrası bir çok kez daha Bediüzzaman'ı ziyaret eder.

Bir gün Bediüzzaman Hazretleri, kendisini ziyarete gelen Mehmet Gülırmak'a: "Yavrum Muhammet! Hafız Ahmet Efendiye git, ona selâmımı söyle ve atını al gel" der. Mehmet Gülırmak hemen koşup gider; Hafız Ahmet'e Bediüzzaman'ın selâmının olduğunu söyler ve atı alır getirir. Bediüzzaman Hazretleri atın üstünde, Hüsrev atın önünde ve Mehmet Gülırmak da yanında beraber Andık Deresi'ne giderler. Andık Deresi'ne vardıklarında Bediüzzaman Hazretleri saatine bakar: "Öğle namazı vakti gelmiştir" der.

Bediüzzaman, Mehmet Gülırmak'a: "Muhammed üzerinde namaz kılmak için taş topla, suya yakın bir yere ser. Ben size imam olacağım" der. Mehmet Gülırmak hemen taşları toplar, suya yakın bir yere düzgün bir şekilde dizer. Bediüzzaman onlara imam olur ve namazı kıldırır. Namaz sonrası Mehmet Gülırmak, hemen çay yapar ve Bediüzzaman'a bir bardak çay ikram eder. Bediüzzaman da Mehmet'in omuzlarından tutar onu sağ tarafına oturtup yüzüne gülümseyerek: "Muhammed yavrum, bir naat-ı şerif çeker misin?" der. Mehmet: "Çekerim efendim!" der.

"Ehl-i dünya dünyada/ ehl-i ukba ukba'da" Naat-ı Şerifi'ni söyler. Bediüzzaman ona: "Dur dur, öyle değil! Bir giriş yapman lâzım." der.

Mehmet Gülırmak bir an durur ve Bediüzzaman'ın yüzüne anlamsız, donmuş bir çift gözle baktığında hafızası silinmiş gibi aklına hiçbir şey gelmez. Hâlbuki bildiği ve okuduğu sayısız destan vardı. Mehmet Gülırmak düşünür, ama ne yaptıysa aklına bir naat-ı şerif gelmez. Aklına yalnızca turnam türküsü gelir. Kendini zorlar, ama sanki bütün bildikleri bir anda bulut olup uçmuştu. Yine kendini zorlar, ama ağzı damağı kurumuş bir halde hiçbir şey hatırlamaz. Turnam türküsü hatırında asılı bir mendil gibi ona sallanır. Mehmet kendi kendine: "Bu nasıl bir iştir, koca evliyanın yanında turnam türküsünden başka bir şey aklıma gelmiyor!" diye söylenir.

Bediüzzaman Hazretleri de "Hadi Muhammet söylesene" diye ısrar edince Mehmet her şeyi göze alarak birden gürleyen bir sesle Turnam türküsünü söylemeye başlar.

"Akan sular olsaydım/ Kız Allah'ını seversen" diye ilk beyiti söyleyip bitirinceye kadar Bediüzzaman Hazretleri de: "Fesuphanallah" der. Sonra Bediüzzaman: "Muhammed, sen ne yapıyorsun? Bu, avam kısmının türküsü." der. Mehmet de kendi kendine "Ne olursa olsun neyse cezam çekeceğim, bu türküyü illâ bitireceğim." der. Bu arada Bediüzzaman Hazretleri de 'Fesuphanallah', "Fesuphanallah" diye söylenir. Bir taraftan da Mehmet Gülırmak korku içinde ya

Bediüzzaman bana öfkelenirse diye içine bir ateş düşer. Ama Mehmet'in sesi gittikçe daha gür çıkarak dağı taşı inelir. Mehmet Gülırmak turnam turnam diye diye türkünün ikinci ve üçüncü beyitini de söylemiş olur.

Bediüzzaman türkünün başladığı andan itibaren "Fesuphanallah' diye sürekli söylemektedir. Mehmet Gülırmak, turna türküsünü nihayet bitirir; ama korkunun da bir kasırğa gibi çok yakınında dolandığını da bilmektedir. Bediüzzaman ise sakın sakın Mehmet'in yüzüne gülümseyerek bakar ve ona: "Muhammed!" diye seslenir. Bu sevgi dolu seslenişten sonra Mehmet'in içinde biriken korku bir sis bulutu gibi hafiften dağılır. Mehmet bu yumuşak seslenişten olacak ki cesaretini toplar: "Efendim." diye cevap verir.

Bediüzzaman: "Muhammet, bana hakkını helâl et!" der. Mehmet ne olduğunu anlamaz ve şaşkın şaşkın etrafına bakar. Bediüzzaman Hazretleri'nden okuduğu türkü için öfke ve kızma beklerken kendisinden helâllik istemesini bir türlü anlayamaz. Mehmet'in ağzından zorda olsa birkaç kelime dökülür:

"Ne hakkı efendim? Yerden göğe kadar hakkım helâl olsun!" der.

Bediüzzaman: "Muhammed, bana bir ilham geldi! Gelen ilhamda 'Sakın çocuğa dokunma! Biz ona naat-ı şerif sevabı yazıyoruz.' Ne çağırırsa çağırsın!" dendi. Bediüzzaman: "Muhammet sen beni çok şaşırttın!" dedi. Mehmet: "Vallahi efendim, yüzlerce destan aklımda vardı, ama hepsi uçup gitti. Bu Turnam Türküsü tek aklıma geldi." dedi.

Bediüzzaman Hazretleri Mehmet'e: "Tamam tamam! Sana naat-ı şerif sevabı yazıldı." dedi.

Mehmet Gülırmak, o gün yaşadıklarının heyecanını hep yaşadı. Bu olay Isparta ve Barla'da duyulduktan sonra onu tanıyanlar gülerek: "Mehmet sen koca evliyaya şarkı dinlettin" diye lâtife yapıyorlardı. Mehmet Gülırmak, Bediüzzaman Hazretleri'ne çok defalar naat-ı şerifler ve Âşık Niyazi'nin destanlarını okuduğunu ifade ediyordu.

Mehmet Gülırmak, yıllar sonra Isparta'ya Bediüzzaman'ı ziyarete gider. Bediüzzaman yeni talebelerine Mehmet Gülırmak'ı tanıtırken onlara: "Bunun bir saatlik hizmetini siz on sene çalışsanız çıkamazsınız. Bütün hocalar, şeyhler, dervişler asıldıkları zamanda bu yavrucak çocuk olduğu halde gece gündüz dağdan taştan gider, her tarafa kitap yetiştirirdi. Gece giderdi. Bunun bir saatine çıkamazsınız." derdi.

1911 tarihinde doğan Mehmet Gülırmak 30 Mayıs 1997'de vefat eder ve İzmir Karşıyaka Mezarlığı'na defnedilir.

Misbah Eratilla